

vendige Antal Opdagelsesbetjente bistaaet Ildebrandskommission, hvis Opgave det skulde være at søge tilvejebragt Oplysning om Aarsagen til mistænkelige Brande, naar det ikke indenfor en vis Tid efter Brandens Opkomst var lykkedes vedkommende Forhørsdommer at skaffe Aarsagen oplyst, eller en Udvidelse af Opdagelsespolitiet, saa at der altid var en Stab af dygtige Opdagere til Raadighed, som, naar det var fornødent, kunde bistaa de lokale Forhørsdommere rundt omkring i Landet ved Undersøgelse af mistænkelige Brande". Og saa hedder det videre: „For at Justitsministeriet kunde have et Overblik over, hvor eller i hvilke Egne der tiltrængtes Bistand af den eventuelle Kommission eller af Opdagelsespolitiet, burde Forsikringselskaberne gennem det af dem valgte Udvalg, eventuelt ved den fra deres Side paatænkte Forening af gensidige Brandforsikringsselskaber, holde Ministeriet à jour med Oplysninger om mistænkelige Brande og f. Eks. hvert Kvartal til Ministeriet indsende en Oversigt over Brandene i de forskellige Amter med Oplysning om, for hvor mange Brande Aarsagerne vare opklarede, og hvor mange der henstod uoplyste. En Reform i den her antydede Retning vilde sikkert bevirke en betydelig Nedgang i de store Værditab, der foraarsages ved de mange Ildebrande paa Landet". Altsaa dette skønne de største Brandforsikringsselskaber her i Landet. 60 af dem skrive, at naar vi kunne faa et saadant Opdagelseskorp, vilde det ganske sikkert bevirke en betydelig Nedgang i de store Værditab, der foraarsages ved de mange Ildebrande paa Landet. Det forekommer mig da, at man med det samme maa rette det Spørgsmaal til dem: Naar det nu er saa, have I saa noget imod at bidrage dertil? Det vil ikke sige forøgede Udgifter for jer, det er ikke en Skat, vi lægge paa dem, der have assureret. I sige selv, at gør Staten det, vil det bevirke en betydelig Nedgang i de store Værditab, der foraarsages ved de mange Ildebrande paa Landet. Altsaa, hvis Staten gør det, betyder det stor Fortjeneste for Brandforsikringsselskaberne. Det er i det mindste, hvad Selskaberne skrive til Justitsministeriet, og jeg er ogsaa sikker paa, at de mene det. I alt Fald bekræftes det fuldstændig ved de Udtalelser, der ere faldne fra ærede Medlemmer i denne Sal. Jeg finder, at denne Tanke er saa naturlig og ligefrem, og de Folk, der frembar Adressen, sagde ogsaa, at min Tanke var rigtig. —

Naar jeg saa ikke er gaaet til at lægge det hele paa Brandforsikringsselskaberne, skyldes det den Omstændighed, at Politibetjentene ogsaa skulle bruges til andet. De skulle ikke bruges til det alene; for saa mange Ildebrande er der vel heller ikke, at man til Stadighed skal benytte 36 Betjente til at opdage dem. Men en meget væsentlig Fordel er det, at de forhindre Ildebrande derigennem, at de forhindre Vagabondering, og naar de faa Ildebrandene oplyst, skræmmes vel ogsaa derved mange fra ved Uforsigtighed eller bevidst at sætte Ild paa. Det er vist derfor fuldstændig rigtigt, hvad det ærede 10de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) udtalte, at der er jo netop ikke Tale om at lægge nogen Byrde paa Brandforsikringsselskaberne, de tjene netop ved den Foranstaltning.

Men det var jo heller ikke saa meget de gensidige Selskaber, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds gjorde sig til Talsmand for, som det var Aktieselskaberne, de private Selskaber, der altsaa tjene ved Brandforsikring. Der kom det ærede Medlem med en Oplysning, som ganske vist forbavsede mig i høj Grad, nemlig den: hvis nu Stater paa den Maade tager 1 Øre, saa tage vi Brandforsikringsselskaber til Gengæld 10 eller 20 Øre, (*Bramsen*: Saa kunne vi tage)... Vel, men jeg forstod rigtignok, at de vilde runde opad. Selvfølgelig ved jeg, at de kunne, men deri, at det siges, ligger vel en Antydning af, at de ogsaa tænke paa at gøre det. Jeg havde ganske vist ikke tænkt mig, at de private Aktieselskaber, der have deres Overskud af Brandforsikring, vilde benytte en saadan Lov til at skaffe sig en forøget Indtægt ved altsaa, hvis Staten tager 1 Øre, saa at tage det 10- eller 20-dobbelte. Samtidig oplyste det ærede Medlem meget stærkt, at Beskatningen vil falde paa Befolkningen. Det er ikke os, der assurere, sagde det ærede Medlem, der komme til at betale det, nej, det er dem, der tegne Assurance, og han betonede udtrykkeligt, at det er en Beskatning paa Befolkningen. Jeg ved selvfølgelig godt, at det er Befolkningen, det gaar ud over; notabene, hvis der ikke tjenes ved det hele, og det er vist fuldstændig rigtigt, at i de gensidige Brandforsikringsselskaber bliver det Fortjeneste, fordi Brandene blive færre og dermed Brandskadeerstatningerne formindskede langt mere, end det lille Bidrag, der skal gives hertil, andrager. I de private Brandforsikringsselskaber, Aktieselskaberne, kan det — jeg siger